

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Upokojeni profesor-duhovnik umrl. V bolnišnici v Slovenjem Gradcu je umrl po daljšem bolehanju na srcu g. Ernest Terstenjak, profesor v pokopu. Rodil se je 23. decembra 1870 v Ljutomeru. Mašniško posvečenje je prejel leta 1894. Kaplan je bil pri Sv. Ani v Slov. goricah, v Slov. Bistrici in v Kamnici. Služboval je kot kurat v kaznišnici v Gradcu in za tem je bil sprejet v vojaško službo in je bil kurat v Trstu in Pulju. Ko je končal na vseučilišču v Gradcu prirodoslovne nauke, je bil imenovan za profesorja v Inomostu. V svetovni vojni je vršil posle vojaškega duhovnika na ruski ter italijanski fronti. Po vojni je deloval na učiteljsku v Mariboru, pozneje pa kot vojaški kurat v Valjevu do upokojitve. V pokopu je bil nekaj časa hišni duhovnik pri grofu Pachtu v Zg. Sv. Kungoti, nato pa župni upravitelj pri Sv. Juriju ob Pesnici. Srčna bolehnost ga je prisilila, da je opustil dušno pastirstvo in se je presečil k Sv. Martinu pri Vurbergu, od tam pa v slovenjegraško bolnišnico, kjer je opravljal vestno službo hišnega duhovnika. Blagopokojni je bil vesten ter goreč duhovnik in zaveden Slovenec tudi v vojaški službi pod staro Avstrijo. Velik prijatelj je bil dijaštva, katerega je podpiral in pripomogel dvema nečakoma, da sta danes duhovnika. Pogreb se je vršil zadnji petek dopoldne. Truplo pokojnika so ob 10 prenesli iz bolnišnice v mestno župno cerkev, kjer so bile molitve, nato pa pridiga in žalna sv. maša. Na zadnji poti je rajnega spremljalo 23 duhovnih sobratov, zdravniki iz bolnišnice, setre usmiljenke, predstavniki mesta, mestnih ustanov in oblasti ter velika množica ljudstva. V cerkvi mu je govoril poslovljni govor dekan msgr. Fr. Ks. Meško, nato sta dva njegova nečaka — župnika Weingerl — opravila zanj sv. daritev. Ob odprtem grobu se je profesorju zahvalil za petletno delovanje v bolnišnici upravnik g. primarij dr. Ljotze Simoniti. Peveci so zapeli žalostnico in zemlja je pokrila telesne ostanke blagega in plemenitega duhovnika.

Zadnje spremstvo g. zlatomašnika Jakoba Cinglaka. V zadnji številki je poročal »Slov. gospodar« o smrti 83 letnega zlatomašnika Jakoba Cinglaka v Ptuj. Pogreba se je udeležilo zelo mnogo ljudi, ker je bil blagopokojni dobro znan. Pogrebni sprevod je vodil g. ptujski prošt Greif ob asistenci štirih duhovnikov in navzočnosti 41 duhovnih sobratov. Iz proštove poslovilne pridige smo poslušalci izvedeli, da je bil rajni zlatomašnik šestkrat upravitelj raznih župnij in med temi dvakrat velike vojniške fare, kjer je deloval 28 let. Kot upokojenec je tudi v Ptuj rad pomagal v prostiškji cerkvi, dokler ga ni priklenila bolezen na bolniško posteljo. Kakor vse druge razne križe in težave, je prenašal tudi bolezen z zgledno potrpežljivostjo ter vdanostjo v voljo božjo. Na pokopališču se je poslovil od zlatomašnika v imenu prevz. g. škofa njegov prijatelj g. stolni kanonik dr. Ivan Zagar iz Maribora. Zahvalil se je umrlemu za dolgoletno dušno pastirsko skrb in ljubezen, za katero mu bo Bog obilen plačnik!

V visoki starosti 78 let je pretekli dni v Soboti umrl oče tukajšnjega odvetnika Bajlec

Jožef, katerega zemeljske ostanke so prepeleli ob veliki udeležbi ljudi v njegov rojstni kraj Bogojno. Isti dan smo pokopali tudi mlado dijakino Samec Nadico, katero je neizprosna smrt iztrgala iz rok ljubečih staršev v rani mladosti. Bog jima daj nebesa — ostalim pa naše sožalje!

V cvetu mladosti je 25. julija v Turnišču mirno v Gospodu zaspal 25 letni posestnikov sin Raščan Jožef, ki ga je že dalj časa mučila zavratna bolezen — jetika. Kljub vsestranskemu prizadevanju staršev, da bi sina ohranili pri življenju, mu smrt ni prizanesla in nas je zapustil. Naj mirno počiva, a preostlim naše sožalje!

Smrtna kosa pri Sv. Barbari v Halozah. V tem tednu je zopet imela smrt svoj pohod po naši župniji. V Paradižu je umrl ugleden možak-poštenjak kmet Kolednik Franc iz znane Brkove hiše. Bil je veren katoliški mož, dober sosed in dober gospodar. »Slov. gospodar« je zahajal od začetka v to hišo. Rajni je bil prijazen, gostoljuben človek, ki ni zavrgel siromaka in popotnika. Star je bil komaj 48 let. Zapušča nedolčne otroke z materjo-vdovo. Isti dan, kakor Kolednik, je bil pokopan ubogi trpin viničar Jakob Emeršič iz Gradišča. Bil je viničar mnogim vinogradnikom in je kot tak veliko trpljenja prestal pri delu, pa malo dobrega. Pokopan je bil

tudi Emeršič Franc, bivši posestnik v Brezovcu. Iz vojne je prinesel s seboj neozdravljivo bolezen, kostno jetiko. Zaman si je prizadeval za priznanje invalidnine. Nazadnje pa je umrl tudi nek novorojenček. Skupno torej štiri smrti v enem tednu. Vsem žalujočim naše sožalje — vsem rajnim pa mir in pokoj!

Smrt zaslužnega javnega delavca. V šmarju pri Jelšah so 2. avgusta pokopali zaslužnega javnega delavca Antona Grobelška. Rojen leta 1865, se je leta 1899. poročil s Franciško Lorgarjevo iz Senove, s katero je imel devet otrok, izmed katerih jih živi še osem. Bil je vnet cerkveni pevec, soustanovitelj Kmečke posojilnice in njen blagajnik do leta 1925., poleg tega pa še cerkveni ključar šmarske cerkve in romarske cerkve pri Sv. Roku. Njegova zasluga je, da se je obnovila kapelica in križev pot. Proti vsem, kateri so prišli z njim v stik, je bil ljubezniv in nadvse ustrežljiv. Svoje obširno posestvo je kljub visokim letom opravljal do smrti. Naj počiva v miru! Žalujočim naše sožalje!

Smrt mladega moža. V Podvinu pri žalcu so pretekli mesec pokopali posestnika Antona Rozmana. Pokojnik je bil skozi in skozi dober krščanski mož in zvest naročnik našega lista. V 39. letu starosti je, previden s sv. zakramenti, zapustil pet malih nepreskrbljenih otrok in žalujočo ženo. Od aprila je bolehal na ležavici. Tej bolezn se je pridružil še prehlad in tako je bilo vse zdravljenje zaman. Naj v miru počiva — preostlim naše sožalje!

Dopisi

Mariborska okolica

Pobrežje pri Mariboru. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita v nedeljo, 11. avgusta, ob 15 na letnem telovadišču ob Slomšekovem domu prvi telovadni nastop. Na predvečer slavnostne fanfare. Vabimo Pobrežane in Mariborčane ter vse bližnje odseke in krožke, da nas polnoštevilno obiščejo! Pridite vsi na naš mladinski praznik! Po nastopu narodna zabava. Sodeluje gasilska godba Maribor.

Dravske polje

Ptujska gora. V nedeljo, 11. avgusta, priredi vodstvo Marijinega svetišča na Ptujski gori veliko tombolo za popravilo znamenite starodavne cerkve. Zob časa je v teku stoletij zapustil na tej lepi cerkvi sledove vidnega propadanja, kateri zahtevajo nujnega popravila, sicer je ta veličastna cerkev zapisana razsulu. Širša javnost je poklicana, naj vsak po svojih močeh nekaj stori, da se ta obljubljena romarska cerkev, zgodovinski in umetniški edinstven spomenik te vrste, otme razsulu. Sedaj se popravlja zunanost cerkve. Lahko se že ugotovi, kako krasen bo končni izgled cerkve, ko bo gotova. Posebno mogočna gotska okna in podporniki, ki obdajajo cerkev, so obnovljeni prišli spet do svojega prvotnega izraza in veljave. Južna in vzhodna stran z ba-

ročno kapelo sv. Franciške je že gotova, kar pa še ni niti polovica, a proračun je skoraj že izčrpan. Zato polagamo vse upanje v letošnjo tombolo, ki mora uspeti nad vse prireditve te vrste, ki smo jih imeli doslej. Pa saj so tudi dobili taki, da so vzbudili splošno zanimanje med Gorci in okoličani. Posebno Ptujčani se zelo zanimajo za našo tombolo, tako da bo ob tej priložnosti vozil poseben avtobus iz Ptuja. Gotovo ne bo nikomur žal dati 2 din za cerkev in zadeti katero izmed 15 tombol, kakor n. pr. 1. prvovrstna krava s teletom, 2.—5. moška kolesa, 6. žensko kolo, 7. namizna ura, 8. klaftra drv, 9. moška obleka, 10. ženska obleka itd. Vseh dobikov bo nad 400. tako da bo mogel zadeti vsak sebi primeren dobitek dobre kakovosti. Za pijačo in jedao bo tudi v obilni meri poskrbljeno. V primeru slabega vremena se tombola preloži za en teden. Tablice so že v razprodaji, zato hitro sežite po njih, ker po vsej okolici gre glas, da na Ptujski gori sreča čaka vas! — Ob prazniku Marijinega Vnebovzetja (na Veliki šmaren) traja romarski shod na Ptujski gori tri dni: 14., 15. in dne 16. avgusta. Romarji pridejo od blizu in daleč. Več procesij, ki gredo v šmarje pri Jelšah k sv. Roku in na Sladko goro, opravi mimogrede pri gorski Mariji svojo pobožnost. Na dan sv. Roka pa pridejo na Goro procesije iz Slivnice, Hoč in Cirkovce. Za spovednike bo poskrbljeno, tako da bo lahko vsak opravil svojo dolžnost.

»Tonček, priden si, moj. Tu bom pri tebi, zmeraj bom pri tebi. Ko ti bo boljše, ti bom pokazala mašino. Zdaj le lepo spi; kmalu ti bo boljše.«

Bolesten smehljaj je zaigral otroku okoli ust, potem je spet zaprl trudne oči. Tilka je vzela iz kovčega stekleničko z dišečo kolonjsko vodo, ulila si je nekaj kapljic v roko in obrisala z njo dečka po čelu in licih. Prijeten čist duh se je razširil po sobi.

Čez nekaj časa se je obrnila na moža, da ji je pokazal sobico, kjer se je lahko preoblekla. Ko se je vrnila čedno po domače opravljena, se možu ni zdela več tako tuja, ampak domača kot nekdanj. Njeno vedenje pa se ni spremenilo; bilo je hladno ko prej. Posteljina ji ni bila po volji, češ da je že vsa potna in umazana. Tedaj je šel mož in prinesel kup novo opranega perila. Z njegovo pomočjo je oblekla otroku novo srajco; medtem ko je on držal otroka, je hitro postlala posteljico in pognila sveže prte, potem je otroka spet rahlo položila in ga skrbno pokrila. — Tudi to ji ni bilo po volji, kako je bila posteljica postavljena, češ da otroku tako sonce ravno v obraz sveti. Poskusila jo je premakniti. Ko sama ni mogla, je priskočil mož, da bi ji pomagal. Pri tem je moral njeno roko prijeti, ki jo je dalj držal, kakor je bilo potrebno. Ona pa mu jo je iztrgala, kakor da jo je kaj pičilo. Njemu je udarila kri v glavo, rekel pa ni nič in se je usedel daleč od nje k oknu, medtem ko se je usedla ona zraven posteljice. Ne besede nista sprego-

vorila; tu pa tam se je žena na skrivnem ozrla po njem. Na zunaj se ni Bog ve kaj spremenil; edino dve gubi na čelu sta ga delali nekoliko starejšega in tisti prevzetni izraz na licu mu ni bil več tako očiten kakor nekoč. Danes je bil videti ves zdelan in zbit. Zaradi tega se ji je skoroda zasmilil in čez nekaj časa je dejala:

»Lahko greste in si spočijete; bom jaz pri otroku. Če bi bilo kaj treba; vas bom poklicala.«

S težkimi koraki je odšel v svojo spalnico in se je vrgel na posteljo. Toda po njegovi notranjosti so divjala čustva tako strašno, da ni mogel skleniti oči.

Popoldne je prišel doktor iz mesteca. Bil je še mlad gospod, ki se mu je Tilka predstavila kot nova gospodinja. Zdravnik je opazil prav materinsko skrb nove střežnice. Potem ko je poklicala moža, je zdravnik poskušal, da bi otroku očistil grlo; pa mu ni uspelo, ker je začel deček na ves glas hripati in ga je jelo dušiti. Doktor je mignil z rameni in je dejal, da je le malo ali nič upanja, da bi okreval. Ko je odšel, je vprašala Tilka moža:

»Ali so ga že sprevidele?«

»Ne. Saj je še premlad,« je odgovoril nevoljno.

»Z osmimi leti je treba otroka že prevideti,« je vztrajala na svojem; »šla bom k fari po gospoda.«

Tedaj se je vdal in je rekel:

»Ni treba, da bi sama hodila. Poslal bom hlapca.«

(Dalje sledi)

nje je začel zavoljo visoke stave, ki mu je med drugim zagotavljala brezplačno oskrbo in prenočevanje ves ta čas, toda pod pogojem, da ne bo v tem času nikoli obul pravih čevljev, temveč bo hodil samo v klobučevinastih copatah. Pogoje je točno izpolnil in s seboj je prinesel v domovino 136 parov ponošenih copat.

Nov svetovni mojster. Nov svetovni mojster je mister Albert Goodman iz Lakewooda v Ameriki, in sicer je dosegel, kakor poročajo, svetovno prvenstvo, kar se tiče pitja kave. V pol ure all točneje v 31 minutah in 52 sekundah je izpraznil nič manj nego 86 skodelic kave. Srečna Amerika, ki si lahko celo v današnjih prilikah privošči takšne rekorde!